

En el camp de la investigació el seu primer treball historiogràfic fou la seva tesi de llicenciatura, presentada en l'any 1971, sobre la guerra dels matiners del 1846, una guerra aparentment carlina, en la que el descontent dels camperols, catalans capitalitzat pels carlins, s'entroncà amb uns plantejaments foralistes democratitzants, que combatien, sobretot, el centralisme absolutista dels Borbons. «En Joan buscava, amb el seu treball, i els va trobar, els primers indicis d'una actitud política d'afirmació catalana autènticament popular». Després de presentar una primera aproximació de la seva hipòtesi de treball, va continuar, durant quatre anys més, indagant en arxius catalans i de fóra de Catalunya, per a poder presentar un treball ben acabat. Repetits viatges a arxius de Montpeller, Perpinyà i París li varen servir per a confirmar les seves hipòtesis, que presentà com a tesi doctoral el setembre de 1975, ara fa poc més d'un any. «El rigor científic i metodològic amb que treballava en Joan — premiat pel seu tribunal de tesi amb un excel·lent «summa cum laude» — quedava també ben evidenciat en el seu treball». Com diu el seu company Pelai Pagès: «ha deixat un buit important dins la jove historiografia catalana».

Però en Joan a més de historiador brillant «era un home conscient i alhora consecuen dels problemes de la seva comunitat ciutadana i nacional». Era un demòcrata fins a la darrera conseqüència «diuen els seus companys del Secretariat de l'Assemblea de Catalunya de Granollers». Havia posat la seva il·lusió i la seva confiança en aquests organismes «peregrinant pels pobles del nostre Vallès portant l'essència democràtica dels quatre punts. Element insubstituïble en els organismes locals d'Assemblea, en els darrers temps participà, activament, en les tasques a nivell nacional com a membre del Secretariat, assistint a les Permanents i formant part de Comissions de treball.

«Els seus companys de lluita — diuen els membres del Secretariat — sabem prou bé com serà difícil d'omplir el buit que en Joan ens deixa». Havia pres part en el primer míting de l'Assemblea de Granollers en motiu de la Diada Nacional de Catalunya, l'onze setembre. I tenia que participar en el acte «Salvem Granollers per a la Democràcia» el passat dia 26 de Novembre. La copia literal del manuscrit que tenia que llegir es va repartir a mà ente els assistents. En un paràgraf diu: «¡Companys! deixem-nos de idees preconcebudes i d'històries passades. Anem al futur. I en el futur és lluitar per la democràcia. Només la democràcia farà que els ciutadans ens sentim participants de la nostra ciutat».

La lluita per aquesta ciutat que en Joan, també la havia feta desde el món de la cultura com a President de l'Associació Cultural i «no ni ha cap dubte que en l'actualitat era el capdavanter, la persona clau del diàleg amb la nova generació» en diuen els seus amics de l'Associació. Sota la seva direcció es va reorganitzar el Centre d'Estudis, i es va crear

la Secció de Teatre T.A.C... «Ha estat secretari del Premi Granollers de Teatre, del Jurat del Premi de Cinema Ramón Dagà..., i tantes i tantes activitats».

Políticament militaba en el Partit Socialista de Catalunya. En Rafael Montserrat va dir davant de la seva tomba que «el teu record i el teu testimoni ens servirà per ajudar-nos a fer triomfar el Socialisme i la Democràcia».

Amb tot el que portem escrit fins ara ens podem adonar de l'immens respecte i admiració que ha deixat en Joan Camps, i que va tindre la seva plasmació en l'acte de l'enterrament. La caixa portada a pes de braços pels seus companys era coberta per una senyera. I havien corones i rams de l'Assemblea de Catalunya, Partit Socialista, Agrupació Sardanista, Associació Cultural... L'església de Sant Esteve malgrat la seva grandària no va poguer donar cabuda a tots els assistents.

Entre les personalitats que hi even present hi havia, per part del secretariat de l'Assemblea: en Ricard Lobo, en Joan Senet-Josa, en Carles Jordi Guardiola i en Miquel Sellares; i en Jacint Humet i en J. Adroher per part de la direcció del PSC. També hi assistiren professor de la Universitat com en Carles Martínez Shaw, en Josep Maria Torras, Florit...

Un cop en el cementeri, aplega de a prop del miler de persones van pendre la paraula en Rafael Monsterrat (PSC) i en Salvador Casanova (A. de C). Seguidament es va cantar els Segadors i la Internacional.

Amb aquestes ratlles de record tots els que fem «La Veu» volem unir-nos en aquest homenatge a la memoria d'en Joan Camps i Giró: «catala fervoros i patriota», com diu el telegrama qu'el president Taradellas envia a la seva vidua.

MANUSCRIT ORIGINAL D'EN JOAN CAMPS GIRÓ, QUE HAVIA PREVIST LLEGIR EN EL MITING A CELEBRAR EL DIA 26 DE NOVIEMBRE A GRANOLLERS

«COMPANYS, COMPANYYES: Ha arribat el moment de SALVAR GRANOLLERS PER LA DEMOCRÀCIA.

Perquè aquesta ciutat que tant estimen, perquè alguns hi han nascut i altres hi treballen i viuen, perquè aquesta ciutat que ens destrosen, només la podem salvar quan, nosaltres, tots sense cap exclusió, el poble de Granollers, podem auto-governar-nos, elegir les nostres autoritat i demanar responsabilitats del que facin en nom nostre.

I també hem de salvar Granollers per a la democràcia.

Com podrà funcionar el Granollers del demà, el Granollers democràtic, si en aquests moments s'apliquen mesures que convertiran la nostra ciutat i la nostra comarca en una zona infrahumana, en un

Si em mor que d'altres continuem

suburbà d'una gran urb?

Hem de salvar Granollers. Però aquesta obra no és només dels partits polítics, dels sindicats, dels intel·lectuals. Ha de ser l'obra d'un poble unit sense exclusions.

Companys! deixem-nos de idees preconcebudes i d'històries passades. Anem al futur. I el futur és lluitar per la democràcia. Només la democràcia farà que els ciutadans ens sentim participants de la nostra ciutat.

Per això us dic, col·laboreu i feu-vos vostre l'Assemblea de Catalunya, que amb el seu programa és l'orgue l'unió per aconseguir la democràcia.

Volem la llibertat per tothom sense exclusió.

Aquesta llibertat per a Catalunya és el dret d'autodeterminació. I per obtenirlo ens cal un funcionament democràtic: l'Estatut d'Autonomia.

I, previament, l'Amnistia per tothom, l'amnistia total. EXIGIM: PER NADAL TOTS A CASA!

Ciutadans de Granollers: Siguem dignes de l'obra d'aquells dos presidents, un que ens ensenyà a viure — Francesc Macià — i un altre que ens ensenyà a morir — Lluís Companys — Tots dos donarem el millor que tenien de la seva vida per la llibertat i per Catalunya.

Que no quedin en el buit les paraules del president Companys:

**TORNAREM A LLUITAT
TORNAREM A SOFRIR
TORNAREM A VENCER**

I ho hem de fer units. Ara més que mai. Granollers, per la llibertat, per l'amnistia, per l'estatut d'autonomia, per uns ajuntaments democràtics.

L'Assemblea de Catalunya és vostra.
SALVEM GRANOLLERS PER A LA DEMOCRÀCIA!»